

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/39108 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 20 maart 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij brief van 5 november 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) appellant medegedeeld dat hij in diens brief van 15 mei 2003 geen aanleiding ziet om terug te komen van zijn eerdere besluit tot weigering om aan appellant een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen.

Bij brief van 2 december 2003 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

Bij brief van 13 februari 2006 heeft de minister aan appellant medegedeeld dat het verzoek van 15 mei 2003 wordt aangemerkt als een aanvraag om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, dat de beslissing van 5 november 2003 wordt ingetrokken en dat alsnog inhoudelijk op de asielaanvraag zal worden beslist.

Bij brief van 2 maart 2006 heeft appellant de minister te kennen gegeven dat zijn verzoek van 15 mei 2003 ten onrechte is opgevat als een aanvraag om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen en dat het bezwaarschrift van 2 december 2003 wordt gehandhaafd.

Op 11 augustus 2006 heeft de minister het bezwaarschrift van 2 december 2003 aan de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo (hierna: de rechtbank) doorgezonden ter behandeling als beroepsschrift.

Bij uitspraak van 20 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het aldus ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 1 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Appellant klaagt er in zijn enige grief over dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de brief van appellant van 15 mei 2003 geen aanvraag als bedoeld in artikel 1:3 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) is.

2.1.1. In de brief van 15 mei 2003 heeft appellant de minister met verwijzing naar diens toezegging op de actiedag van Vluchtelingenwerk Nederland op 14 januari 2003, verzocht hem op grond van schrijnende omstandigheden alsnog een verblijfsvergunning te verlenen. Gelet op de

bewoordingen en de strekking van deze brief verstaat de Afdeling deze aldus, dat appellant de minister heeft verzocht om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen op de voet van artikel 3.4, derde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000. Het verzoek betreft derhalve, anders dan de rechtbank heeft overwogen, een aanvraag als bedoeld in artikel 1:3 van de Awb. De klacht is terecht voorgedragen. Zij kan evenwel gelet op hetgeen hierna wordt overwogen niet leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraak.

2.1.2. Nu de minister niet op deze aanvraag heeft beslist, verstaat de Afdeling het daartegen door appellant bij brief van 2 december 2003 gemaakte bezwaar aldus, dat hij heeft beoogd bezwaar aan te tekenen tegen het uitblijven van een beslissing op zijn verzoek hem met toepassing van zijn discretionaire bevoegdheid een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

De minister heeft dit bezwaarschrift ten onrechte aan de rechtbank doorgezonden ter behandeling als beroepsschrift. De rechtbank heeft het beroep daarom terecht, zij het op onjuiste gronden, niet-ontvankelijk verklaard.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd met verbetering van de gronden waarop deze rust. De Afdeling zal het schrijven van 2 december 2003 met toepassing van artikel 6:15 van de Awb, gelezen in samenhang met artikel 6:24 van die wet, aan de staatssecretaris terug zenden, ter behandeling als bezwaarschrift. Hij dient alsnog daarop te beslissen met inachtneming van deze uitspraak.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. T.M.A. Claessens, Leden, in tegenwoordigheid van mr. L. van Bottenburg, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

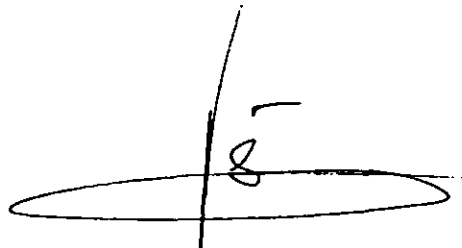
w.g. Van Bottenburg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 juni 2007

422

Verzonden: **22 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak



uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 06/39108 BEPTDN/DE

uitspraak van de meervoudige kamer

inzake

geboren op
van Soedaneze nationaliteit,
IND dossiernummer 9510.23.8024,
eiser,
gemachtigde: mr. J.A. Pieters, advocaat te Utrecht;

tegen

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

Voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. J.P. Guerain, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Bij brief van 15 mei 2003 heeft eiser aan verweerder verzocht te bezien of er reden is om op grond van schrijnende omstandigheden gebruik te maken van zijn inherente afwijkingsbevoegdheid en hem een verblijfsvergunning te verlenen op grond van humanitaire redenen.

Bij brief van 5 november 2003 heeft verweerder aan eiser medegedeeld dat hij geen reden ziet om terug te komen op zijn eerdere beslissing om geen gebruik te maken van de inherente afwijkingsbevoegdheid.

Bij brief van 2 december 2003 heeft eiser bezwaar aangetekend tegen dit besluit.

Bij brief van 24 juni 2005 heeft eiser een klacht ingediend tegen het uitblijven van een beslissing op bezwaar.

Bij brief van 13 februari 2006 heeft verweerder het besluit van 5 november 2003 ingetrokken en is de aanvraag van eiser van 15 mei 2003 aangemerkt als een asielaanvraag.

Zaaknummer: Awb 06/39108 BEPTDN/BE

blad 2

Bij brief van 2 maart 2006 heeft eiser medegedeeld dat verweerder zijn aanvraag ten onrechte aanmerkt als een asielaanvraag.

Op 11 augustus 2006 heeft verweerder het voornemen tot afwijzing van de aanvraag bekend gemaakt.

Bij brief van 11 augustus 2006 heeft verweerder het op 2 december 2003 door eiser ingediende bezwaar doorgezonden aan deze rechtbank om als een beroep behandeld te worden.

Bij brief van 7 september 2006 heeft eiser hierop gereageerd met een zienswijze.

Bij brief van 7 september 2006 heeft eiser de gronden van het beroep nader aangevuld.

Op 25 oktober 2006 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 21 november 2006 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

Tussen partijen is in geschil hoe de brief van 15 mei 2003 moet worden geduid.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat de brief in samenhang met de brief van Stichting Vluchtelingenwerk Utrecht van 21 mei 2003 dient te worden aangemerkt als een asielaanvraag. Hij heeft deze laatste brief bij de beoordeling van de eerste brief betrokken. In die laatste brief zijn met name asielgerelateerde argumenten genoemd. Verweerder stelt zich voorts op het standpunt dat de brief van 15 mei 2003 van eiser onvoldoende specifiek is om zelfstandig als aanvraag te worden beschouwd indien de brief van 21 mei 2003 niet bij de beoordeling daarvan wordt betrokken.

Eiser stelt zich op het standpunt dat hij met de brief van 15 mei 2003 beoogd heeft een reguliere verblijfsvergunning op grond van de zeer bijzondere en schrijnende omstandigheden van zijn geval aan te vragen en dat het door hem ingediende bezwaarschrift daarom ten onrechte door verweerder is aangemerkt als beroep gericht tegen het niet tijdig nemen van een besluit op de aanvraag.

Eiser stelt zich voorts op het standpunt dat de brief van 21 mei 2003 separaat moet worden beschouwd van de brief van 15 mei 2003. Eiser heeft niet de intentie gehad om middels de eerstgenoemde brief de laatstgenoemde brief toe te lichten of aan te vullen. Voorts is hij van mening dat de brief van 15 mei 2003 voldoende concreet is om als aanvraag aangemerkt te worden.

De rechtbank dient eerst te beoordelen of de brief van 15 mei 2003 zelfstandig kan worden aangemerkt als een aanvraag. Met eiser is zij van oordeel dat verweerder niet zonder aan eiser te vragen of dit de bedoeling was de brief van 21 mei 2003 van Stichting Vluchtelingenwerk Utrecht bij de behandeling van de brief van 15 mei 2003 heeft mogen betrekken.

Ingevolge de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 16 januari 2004, nr. 200306088/1, gepubliceerd JV 2004/84, dient een verzoek van een belanghebbende om een bepaald, naar strekking concreet geduid, besluit te nemen als een aanvraag te worden beschouwd. In de brief van 15 mei 2003 van eiser is niet vermeld,

Zaaknummer: Awb 06/39108 BEPTDN/BE

blad 3

krachtens welke van de aan de minister bij of krachtens de Vw 2000 toegekende bevoegdheden hij hem verzoekt een besluit te nemen, noch is daarin vermeld, van welke beleidsregels zou moeten worden afgeweken met toepassing van de inherente afwijkingsbevoegdheid. Sinds invoering van de Vw 2000 is het niet meer mogelijk om een vergunning te verlenen onder de beperking humanitaire redenen. Daarom is dat verzoek niet aan te merken als een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning. De brief van 5 november 2003 van verweerder is gelet daarop niet aan te merken als een besluit.

Eiser is gelet op al hetgeen hiervoor is overwogen, niet-ontvankelijk in zijn beroep.

Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart eiser niet-ontvankelijk in zijn beroep

Deze uitspraak is gedaan door mrs. J.H. Keuzenkamp, voorzitter, H.W.H. Oude Aarninkhof en S. Taalman en in tegenwoordigheid van mr. J.T.M. Nijboer als griffier in het openbaar uitgesproken op

20 MRT 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingszaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 20 MRT 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE

RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE



PIETERS
ADVOCATEN

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
2257	
B	15 APR 2007
ZAAKNR. 2007-2638	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Mr. G.J. Dijkman
Mw. mr. J.A. Pieters
Mr. A.P. van Stralen
Mw. mr. L.M. Straver

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

tevens per fax: 070 365 1380

Betreft :
Uw kenmerk :
Ons kenmerk : 06125JP

Utrecht, 15 april 2007

Hoger beroep Vreemdelingenzaken (griffiekosten afboeken van mijn rekening-courant)

hierna te noemen appellant, geboren op
wonende te _____ domicilie kiezende te Utrecht aan de
Kruisstraat 307 (Postbus 13017, 3507 LA) ten kantore van de advocaat mr. J.A.
Pieters, die hierbij verklaart te dezer zake bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door
appellant tot het instellen van dit hoger beroep en als zodanig in deze procedure zal
optreden.

Appellant stelt hierbij hoger beroep in tegen de beslissing van 20 maart 2007 van de
Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Almelo, waarbij zijn beroep tegen de
beslissing d.d. 5 november 2003 betreffende de weigering van een
verblijfsvergunning op grond van schijnendheid, ongegrond is verklaard. Deze
uitspraak is op diezelfde datum aan de gemachtigde van appellant verstuurd.

Appellant kan zich niet met de bestreden beschikking verenigen op grond van het
navolgende:

Grief

*De Rechtbank heeft ten onrechte het beroep niet-ontvankelijk verklaard op de grond
dat het verzoek zoals neergelegd in de brief van 15 mei 2003 onvoldoende concreet
was om als een aanvraag om een verblijfsvergunning op reguliere gronden te kunnen
worden geduid.*

Appellant heeft bij brief van zijn gemachtigde d.d. 15 mei 2003 verzocht om aan hem
een verblijfsvergunning te verlenen op grond van humanitaire redenen. Daarbij is met
name gewezen op het feit dat appellant reeds acht jaren in Nederland verblijft en
goed geïntegreerd is in de Nederlandse samenleving, en over een goede kennis van
de Nederlandse taal beschikt. Uit eerdere uitspraken van Uw Afdeling in vergelijkbare

Postbus 13017, 3507 LA Utrecht

Kruisstraat 307, 3581 GK Utrecht

Telefoon 030-2718855, Fax 030-2718872

E-mail: info@pietersadvocaten.nl, www.pietersadvocaten.nl



zaken blijkt dat uit de bewoordingen van de brief duidelijk moet worden of hierin een verzoek om verlening van een verblijfsvergunning kan worden gelezen. Indien sprake is van een verzoek om een bepaald, naar inhoud en strekking voldoende concreet geduid, besluit te nemen, moet een zodanig verzoek worden opgevat als een aanvraag in de zin van de AWB en is de reactie van verweerder op een zodanig verzoek een besluit in de zin van de AWB. Appellant stelt zich op het standpunt dat de brief van 15 mei 2003 een verzoek is om een reguliere verblijfsvergunning te nemen. Immers, er wordt expliciet verzocht om een verblijfsvergunning te verlenen om redenen die niet asielrechtelijk van aard waren, hetgeen betekent, dat het hier gaat om een verzoek om een reguliere verblijfsvergunning. De conclusie van de Rechtbank dat de brief van 15 mei 2003 niet kan worden aangemerkt als een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning is gelet op de tekst en strekking van voormelde brief onbegrijpelijk en in ieder geval onvoldoende deugdelijk gemotiveerd. De motivering van de Rechtbank dat in de brief niet is vermeld op grond van welke bevoegdheid in de Vreemdelingenwet de Minister een zodanig besluit zou moeten nemen, is onvoldoende onderbouwing van de stelling dat de aanvraag om die reden niet zou kunnen worden beschouwd als een aanvraag om een verblijfsvergunning. De vermelding van de bevoegdheid van de Minister is immers geen vereiste om te kunnen spreken van een verzoek om een naar inhoud en strekking concreet besluit te nemen.

Gelet op het voorgaande heeft de Rechtbank het beroep van eiser ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard.

Redenen waarom:

Appellant zich thans wendt tot Uw College met het eerbiedig verzoek om het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Almelo, van 20 maart 2007 te vernietigen, en verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

't Welk doende enz.
Gemachtigde